

Д-р Михайло Яримович призначений на пост головного науковця летунських збройних сил ЗСА

Д-р Михайло Яримович (третій зліва) під час видавання на Союзі. Н. фото (зліва): ред. Богдан Крашів, Роксолана Яримович, д-р М. І. Яримович і Неоніла Крашів.

Союзівка, Кергонксон, Н. П. — Наприкінці минулого тижня тут перебував прибулий з Парижу в Європі відомий спеціаліст в ділянці летунсько-космічних досліджень ЗСА д-р Михайло Яримович, призначений тепер на становище головного науковця (Chief Scientist of US Airforce) в штабі летунських збройних сил ЗСА. В березні ц. р., як про це повідомляла „Свобода“ в числі з 10 травня ц. р., д-р М. І. Яримович, був відзначений найвищою нагородою за особливі заслуги в цивільній службі для військового летунства ЗСА, що він їх виявив на становищі директора Дорадчої Групи для летунсько-космічних досліджень при НАТО (NATO Advisory Group for Aerospace Research and Development — AGARD). На цьому становищі д-р М. І. Яримович працював протягом трьох років, у 1970-1973 роках, і тепер переходить до Вашингтону. Відвідуючи разом із своєю дружиною Роксоланою своїх батьків — інж. Миколу й Ольгу Яримовичів у Кергонксоні, д-р М. І. Яримович гостював у неділю 22 липня на Союзі, що в частині гостем він був у своїх студентських роках. Пригадуючи той час, д-р М. І. Яримович згадував у розмові також і свою участь в українському студентському житті 1950-х років, коли він, студіюючи на Летунському університеті згодом в Інституті Летунських Структур при Колумбійському Університеті, в 1951-1956 роках, де й здобув докторат інженерних наук, був головою Українського Студентського Кружка при Колумбійському Університеті, редактором „Студентського Слова“ при „Свободі“ й одним із ініціаторів Фонду Катедри Українознавства. Закінчивши студії, д-р М. І. Яримович працював в одній з американських фірм в ділянці міжпланетарного лету й при конструюванні космічного корабля на Місяць, відомого під назвою „Аполло“, згодом в 1962 р. перейшов на урядову працю до Крайової Адміністрації Аеронавтики й Космічних Досліджень (НАСА). За свої успіхи й досягнення був найменований в 1968 році на заступника асистента-секретаря Летунських Збройних Сил ЗСА для аерокосмічних досліджень і розвитку, що його займав перед тим відомий науковець українського роду Й. Харик, і працював на цьому становищі до 1970 року, коли його призначено на пост директора Дорадчої Групи для аерокосмічних досліджень і розвитку при НАТО (AGARD), головна квартира якої знаходиться в Парижі у Франції. Найменований на головний науковця при штабі летунських збройних сил ЗСА, д-р М. І. Яримович, разом з дружиною Роксоланою й дітьми Тетяною й Миколою, переїжджає до Вашингтону, де почне виконувати свої нові обов'язки з днем 1 серпня ц. р.

Повідомляють, що Ніксон погодиться на рішення суду в справі магнетофонних записів

Вашингтон. — У вівторок, 24-го липня, Білий Дім навіяв, що президент Ніксон погодиться на рішення суду в справі передачі сенатській комісії та спеціальному прокураторові магнетофонних записів. Заступник пресового секретаря Президента Геральд Л. Воррен сказав, що президент Ніксон в минулому завжди підчинявся рішенням суду та що буде це робити й у майбутньому. Воррен не входив у деталі, але тільки зробив завадження про можливу розв'язку конституційної конфронтації між президентом з одного боку та Конгресом і спеціальним прокуратором Арчибалдом Кохсом з другого, конфронтації, яку правдоподібно зможе вирішити тільки Найвищий Суд ЗСА. У понеділок, 23-го липня, президент Ніксон відмовився передати магнетофонні записи про Ватергейтську справу та інші Ватергейтські документи сенатській комісії та спеціальному прокураторові Кохсові. Президент базував свою відмову на конституційному принципі „розподілу влади“ між окремими частинами федерального уряду. Сенатська комісія та спеціальний прокуратор, зразу після цієї відмови, перестали президентові Ніксону формальні домагання („subpoena“) передачі цих матеріалів. У цих домаганнях комісія та прокуратор зажадали відповіді до четверга, 26-го липня ц. р. Якщо Президент зігнорує формальні домагання, то справа може бути передана до суду та правдоподібно дійде аж до Найвищого Суду ЗСА. Заява заступника пресового секретаря Воррена не устояла, чи президент Ніксон буде повинуватися рішенням нижчих судів, як аж Найвищого Суду ЗСА.

Ерліхман стверджує легальність своєї діяльності в Білому Домі

Вашингтон. — У вівторок, 24-го липня, під час першого дня переслухання й свідчень перед сенатською комісією, яка розглядає Ватергейтську аферу, колишній головний дорадник Президента у внутрішніх справах Джон Д. Ерліхман заявив, що вся його діяльність у Білому Домі була легальною. Ерліхман сказав, що на його думку, алом до канцелярії спеціального прокуратора Даниїла Елсберга, який викрав так звані „Пентагонські документи“, був оправданий вимогання державної безпеки. Елсберг передав ці та інші документи для преси та, як тоді інформували, правдоподібно передав копію цих документів сенатській комісії. У своїх свідченнях перед сенатською комісією Ерліхман сказав, що алом до канцелярії спеціального прокуратора Даниїла Елсберга, який викрав так звані „Пентагонські документи“, був оправданий вимогання державної безпеки. Елсберг передав ці та інші документи для преси та, як тоді інформували, правдоподібно передав копію цих документів сенатській комісії.

Шах Ірану перебуває на відвідинах у ЗСА і був гостем през. Ніксона в Білому Домі

Вашингтон. — У вівторок 24 липня ц. р. в Білому Домі гостював, прибулий з державними відвідинами до ЗСА шах Ірану Мохаммед Різа Паглеві. Іранського гостя привітав президент Ніксон, стверджуючи, що вітає його не тільки як давнього приятеля й постулового провідника іранського народу, але також, як одного з найвидатніших державних мужів світу. Відповідаючи на привітання, шах Паглеві заявив, що він щасливий із відвідин у З'єднанні Штатів Америки і з нагоди одержати добрі поради від їх Президента. Після привітання з державними делегаціями Ніксон відвідував конференцію з шахом Ірану, яка тривала дві години і стосувалася також справ Середнього Сходу. У конференції брав участь також дорадник Президента для справ національної безпеки Генрі Кіссінджер. Крім того шах відвідав окремі зустрічі з Кіссінджером, державним секретарем Роджерсом та секретарем оборони Джеймсом Шлезінджером. Під час конференції през. Ніксона з шахом Паглеві, група іранських студентів у білих масках, щоб їх не можна було ідентифікувати, демонструвала перед Білим Домом, вимагаючи „виходу“ ЗСА і Центральної Розвідної Служби з Ірану. Увечері того ж дня в залі Бенджаміна Франкліна в Державному Департаменті відбулося прийняття на пошану шаха Мохаммеда Різа Паглеві й його дружини Фарат.

Друга зала „Скайлебу“ готується до польоту в космос

Гюстон, Техас. — Члени другої залоги „Скайлебу“ перейшли лікарський перегляд і тепер готуються до свого польоту в космос у суботу 28-го липня ц. р. Астронавти Алан Л. Він, Овен К. Гарріот і Джейм Р. Лузма мають вилетіти в космос у суботу рано на повітряному кораблі „Аполло“, та сполучитися зі „Скайлебом“ того самого дня. Інженери в Кейп Каннеді, Флорида, заявили, що корабель „Аполло“ перейшов перевірку та є в знаменитому стані. Астронавти тепер живуть у відокремлених трейлерах, щоб не бути наразеними на будь-яку інфекційну недугу. З Гюстоном вони переїдуть до Кейп Каннеді цього четверга. Коли повітряний корабель „Аполло“ сполучиться зі „Скайлебом“, то астронавти в першу міру мусять перевірити всі інструменти на цій космічній лабораторії далі функціонувати нормально, бо перша зала залишила „Скайлебу“ ще в кінці червня ц. р. Космічні інженери в Гюстоні та Кейп Каннеді заявили, що досі „Скайлебу“ функціонує нормально. Температура та запас електрики на цій лабораторії, яка тепер кружляє навколо землі на відстані 270 миль, є задовільні. Перша зала „Скайлебу“ мусіла була накрита лабораторією спеціально „парасолом“ та направила одне „сонячне крило“, яке мало перетворювати сонячні промені на електрику, але було ушкоджене й не функціонувало правильно. Тепер і „парасолом“ і „сонячне крило“ виконують свої завдання цілком задовільно. Друга зала астронавтів перебуває в космосі 59 днів. Повернутися на землю запланований на 25-го вересня ц. р.

УКРАЇНІ ЗАГРОЖУЄ ЧЕРГОВА ГОСПОДАРСЬКА КАТАСТРОФА

Київ. — На основі одержаних інформацій з різних місцевостей України, триває доп. унеможливають переведення збору збіжжя. Значні частини окремих областей залиті водою, доступ до пільд незвичайно утруднений. Такий стан може мати трагічні наслідки для населення, яке в цьому році переживає чергове стихійне нещастя. Московська газета „Правда“ з 23 липня в редакційній статті н. т. „Високий обсяг збоїв комуністів села“ дуже обережно вказує на цю загрозу, пишучи: „В ряді районів України та інших республік живна проходять у складних обставинах. Дошкі та вітри покладали і змерзли посіви. Щоб забезпечити ударні темпи, задовільну якість жнив, комуністи намагаються тісніше пов'язувати політичну роботу з конкретними завданнями дня, розвивають трудову активність і творчість хліборобів“.

Дані про продаж пшениці до ССР були сфальшовані

Вашингтон. — Слідство Сенатської комісії в справі продажу великої кількості пшениці і кормів Советському Союзу в минулому році по знижених цінах і з чималими втратами для американських податківців, починаючи вже негативні наслідки для внутрішнього американського ринку, виявляло, що Континенталь Грейс Компані, яка продала більше як половину всього зерна Советському Союзу, фальшиво інформувала чинників Товарової біржі про розміри продажу. Даючи фальшиві інформації, компанія не хотіла в той спосіб розкрити фактичного стану речей в побиранні, що урядові чинники можуть не допустити до такого великого продажу зерна, на чому вона сподівалась заробити великі мільйони доларів. Іншим фактором, який заважав на такій неетичній і шкідливій політиці керівників компанії було те, щоб не допустити до поширення інформації про попит на зерно за кордоном, що могло вплинути на збільшення ціни на зерно. Очевидно, керівники компанії цілком не цікавилися тим, які катастрофічні наслідки матиме йна політика для цілої країни і для американської економіки, розраховуючи на мільйонні особисті зиски. Щоб більше, ці ж самі директори цієї компанії поробили нелегальні домовленості з Торговельною палатою міста Кензасу, яка відповідними маніпуляціями уможливила збільшенню урядову виплату субсидій на пшеницю, продану цією ж компанією по знижених цінах Советському Союзу. Що найважливіше, Департамент справедливості переводив слідство в цій справі і ствердив надумані, але відмовився застосувати потрібні санкції супроти компанії. Ці санкції виключають грошові карі і відбирання дозволу на торгівлю. Дирекція компанії борониться в цей спосіб, що мовляв, між окремими субсидіями компаніями не було добре налагодженої інформації і центрального управління не мало даних про те, яких розмірів продаж пшениці мав місце. Сенатська комісія під проводом сенатора Генрі Джексона продовжує слідство в цій справі, яка американського податківця коштує кругло 300 мільйонів доларів, а пересічного споживача примушує тепер платити вищі ціни на всі сільськогосподарські продукти, чого було б не сталося, коли б такий продаж пшениці і кормів до ССР не мав місця.

Москва пригадує „клясовий, інтернаціоналістичний напрям“ советської політики

Москва. — Газета „Правда“ з 20 липня опублікувала під таким наголовком статтю свого політичного коментатора Віталія Коріонов, який займає становище до советської „мирної офензиві“ і з'ясовує її „політичні наслідки для побудови соціалізму й комунізму у світі“. Коментуючи американсько-советські взаємини, Коріонов наводить слова із звернення американської комуністичної партії, в якому говориться про те, що на протязі років „класова політика імперіалізму З'єднаних Штатів полягала на тому, щоб гальмувати розвиток соціалізму шляхом світової блокади. Імперіалізм З'єднаних Штатів накинув таку політику усьому капіталістичному світові. Тепер ця політика завдає. Цей факт означає історичне зрушення у клясових відносинах“. Цій американській „імперіалістичній політиці“, яка просто в опінії советських авторів ганебно програє комунізму“.

Лівійський уряд зачав слідство в справі схоплення японського пасажирського літака

Бенгазі. — Лівійська поліція притримала повітряні терористи, які захопили були японський пасажирський літак в дорозі з Аме-тердаму до Токіо 20 липня і після трьох днів приземлення на місцевому аеропорту. Всіх терористів було п'ять осіб, в тому одна жінка, правдоподібно з Латинської Америки. Жінка загнула від розриву ручної гранати власну необережність. По приземленні на аеропорту в Бенгазі, терористи дозволили пасажирам покинути літак, а відтак знищили його ручними гранатами. Лівійська поліція захопила терористів, коли вони намагалися втекти з аеропорту. Хоч терористи заявляли, що вони діяли з доручення Арабського Визвольного Фронт, арабські палестинські чинники в Бейруті заявили, що ні одна з арабських організацій не була причасна до захоплення японського літака, а вчинок терористів вони окресляли як „шкідливий для справи палестинської революції“. Яке становище займуть лівійські урядові кола — поки що нічого невідомо.

„Акція“ започатковує перевірку потреб і можливостей допомоги етнічним групам

Учасники вишкільної сесії АКЦУ в Вашингтоні з її керівником директором Майком Балзаном (стоять посередині). П'ятий зліва Юрій Путникевич, останній (зліва) Роман Бакалєв.

Вашингтон. Як уже врані для цієї перевірки відбулися в днях 10 і 11-го липня вишкільна сесія в Вашингтоні, під час якої керівник Директор АКЦУ Майк Балзан, сам італійський походження з'ясував причини і цілі пляну. „Ваша перевірка становить передню сторожу для майбутніх дій. Часи побирання убогства масовими федеральними фондами вже проминули. Якщо ця програма має адекватність, то не буде на місцевій базі, під місцеву контроль та з участю фондів з місцевих податків“ — говорив М. Балзан, додаючи, що „ми мусимо виступити з ефективною і реалістичною програмою, в якій брати участь усі прошарки громадян, при чому важливе, щоб ця програма не була про-етнічна, про-куринська чи про-релігійна, але була справді громадською програмою“. Юрій Путникевич і Роман Бакалєв уже від деякого часу переводять передбачену програму АКЦУ перевірку. Зацікавлені можуть контактуватися з ними через Головного Канцелярія УНСоюзу в Джерзі Сіті.

Затісняються зв'язки і співпраця між українськими молодечими організаціями

Акорд, Н. П. (ОК). — На одумівській оселі „Кляс“ в Акорді в селітні Нью-Йорк біля Союзівки відбувся Сьомий Табір виховників ОДУМ-у від 30 червня до 14 липня на якому було коло 60 осіб молоді з Америки, Канади та Німеччини. Рівночасно там же були юні одумівці на виховно-відпочинковому таборі, командантом якого був Антін Філімончук, а командантом табору виховників д-р Юрій Криволап, голова ЦК ОДУМ-у, професор Мериленського Університету.

Осело ОДУМ-у відвідав провід СУМА, які таборують неподалік від оселі ОДУМ-у на своїй оселі, в Елленвіллі, також недалеко Союзівки. Під час зустрічі вирішено відібути спільні спортивні змагання цих двох молодечих організацій — учасників обох таборів, 12 липня автобус та кільканадцять авто з одумівцями, святково вбраними, вирушили на осело СУМА. Іх гостинно зустріли провід оселі СУМА та виникли ряди суміщів. Гостинні молоді привітали командант табору мр Володимир Левенчук. Із ОДУМ-у вітав д-р Юрій Криволап такими словами: „З нагоди нашої сьогоднішньої зустрічі дозволяю вітати від Вашої братньої організації — Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ-у)“.

На новозбудованій спортивній площі відбулися змагання одумівців та сумівців. Спершу змагання діячі з відбивання, тоді футбольні змагання та відбивання з змагання хлопців. Одумівські хлопці й дівчата виграли змагання з відбивання, а сумівці перемогли одумівців з футбольних змаганнях. Після змагань сумівці виступили одумівців підшефкою.

СВОБОДА
FOUNDED 1963
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Один з безлічі

Відкрились двері і до редакції ввійшов старший чоловік із своїм подорожним багажем. Він сів у прожик в одній з південноамериканських країн, закінчив середню школу, здобув майстерську професію. Всіляко йому поводитися і тепер приїхав на відвідини до цієї країни необмежених можливостей, щоб з них есентуально скористатися. Він має паспорт своєї країни та американську візу відвідувача на три місяці. Але перші дні виявили, що ці можливості не такі то вже необмежені, щонайменше вони не самі приходять. Наш відвідувач бажав би дістати необхідний дозвіл на працю і саму будь-яку працю, потребує притулку, щоб не бути тягарем для інших, коротко — потребує опіки і допомоги.

У цьому і вся справа — опіка і допомога. Наш бо відвідувач далеко не одиниця, що її потребує. Він один з безлічі. У кожній нашій громаді, в кожній парафії є такі, що такої опіки і допомоги потребують. Тільки, де їх шукати і де їх знайти?

Вважаємо, що відповідно зорганізована і поставлена суспільна опіка і служба в наших громадах це одна з найбільш занедбаних діяльностей. І це тим дивніше, що діється в країні, яка цю суспільну службу і опіку ставить чи не на першому місці. Очевидно, що в всілякі міські і загальноамериканські місцеві, стейтові і федеральні установи, які цими справами займаються, але це ще далеко не звільняє нас від обов'язку подумати і щось в цій справі зробити також з нашого боку. Ми знаємо наших людей. Тоді, як з міських та федеральних допомог не тільки користуються, але і їх надживають інші, наш брат навіть в найбільшій потребі не підє "жебрати", бо так він розцінює будь-яку допомогу.

Між нами є багато не тільки потребуючих, "забутих людей", але куди більше таких, які могли б і навіть бажали б допомогти. Правда, ми маємо свою Суспільну Службу, цією проблемою постійно займається наш ЗУАДКО-мітет, нею турбуються Союз Українок, "Самоміч" та інші установи, але всі ці турботи і дбання будуть радше "для готитися", ані ж справжньою опікою і допомогою потребуючим і "забутим", як довго в кожній нашій громаді і в кожній нашій парафії не буде, якщо не канцелярії, то бодай уповноваженого і кваліфікованого представника з відомою для всіх адресою і телефоном, на які в потрібі можна б звернутися.

Надавання нашої суспільної служби і опіки на найширшу скало, встановлення їх бюр чи бодай представників у кожній громаді, заангажування потрібних платників чи добровільних урядовців, які були б у постійному контакті зі своєю громадою, як і з відповідними міськими чи державними установами з в нас чи не найбільше на потребу. Думасмо, що цю потребу потвердить ведена тепер в кількох районах, також за посередництвом УНКО-Союзу, перевірка федеральною установою "Акція", що треба у великій мірі завдячувати її районному директору проф. Миронів Курпосеєві. Свідомість такої потреби та найтісніша співпраця наших Церков, ЗУАДКО та інших установ і, зокрема, братських Союзів та їх Відділів по всій країні заповнили б цю велику прогалину суспільної опіки і допомоги, яка все ще існує в нашій завантаженій і зрізничкованій громаді.

Чистка в „Інтуристі“

Советський „Інтурист“ — установа добре знайома усім тим, що подорожували по Союзному Союзу і мали „шастя“ користуватися „опікою“ її агентів. В більшості випадків великої користі з цих агентів закордонні туристи не мали й не мають, бо основним завданням персоналу „Інтуриста“ є не так допомога туристам, як підпильвання, щоб відвідувачі Советського Союзу оглядали тільки те, що дозволене режимом, не контактувалися безпосередньо з місцевим населенням і не пробували ознайомлюватися із советською дійсністю.

Вув заснований „Інтурист“ ще 1929 року, як всеосяжне, „акціонерне товариство“ для закордонного туризму. Керівними органами — „Інтуриста“ є формально, за схваленням 1953 року статутом, збори акціонерів і правління, постійним осідком якого є Москва. Настрівді ж, підлягає „Інтурист“ безпосередньо органам Комітету Державної Безпеки (КГБ), які й виконують усіх співробітників „Інтуриста“ для потрібних цьому ж КГБ підвирних функцій і завдань.

Останніми тижнями у правлінні „Інтуриста“ проведено чистку, чи, як це на советському жаргоні називається — „реорганізацію“. З керівництва полетіло кілька надійних осіб, оскаржених у бездіяльності, безпорадності, бюрократизмі тощо. На ділі, справа в тому, що режим незадоволений слабкими вислідами праці „Інтуриста“, зокрема ж тим, що керування ним туристична індустрія дає надто мало чужої валюти, в тому й доларів, не зважаючи й на те, що ставки для закордонних туристів двічі вищі, як ті, що їх платять місцеві люди.

У зв'язку з цією чисткою виступив у „Правді“ керівник советської туристичної індустрії С. Нікітін із критикою недоліків „Інтуриста“, нарікаючи на те, що керівництво цієї установи не дбає про заспокоєння побутових потреб туристів, не будують або дуже повільно будують готелі для них, не випускають професійних робітників для цієї галузі промислу таких, як кухарі, барменери, кельнери, послугачі і прибиральники. Стервджуючи, що чужоземні туристи „дають кожного року багато мільйонів рублів чужоземною валютою, важливих для розвитку вітчизняної економіки“, Нікітін вимагає водночас із цим посилення заходів, щоб ці прибутки збільшити з допомогою кращої обслуговки закордонних туристів — в готелях, гостиницях, під час поїздок тощо.

Не згадав Нікітін тільки одного, а саме, що головною причиною несприятливості й недоцільності „Інтуриста“ є переважання його персоналу цілком непрофесійними — шпигунсько-агентурними функціями й завданнями, зокрема ж безперестанним „політичним переохочуванням“ і напучуванням їх про те, як вони мають стежити за туристами, що їм говорити і про що постійно інформувати КГБ. В такій поліційній державі, як нею є Советський Союз, поліційно-агентурний характер мусить мати навіть „акціонерне товариство“ для закордонного туризму. Тож, проте, що майже кожен з т. зв. гідів, тобто екскурсоводів „Інтуриста“ є агентом КГБ, мали змогу переконатися всі ті, що побували, як туристи в СССР, особливо ж ті, що їх „відвідує“ згідно з відверте висловлювання своїх поглядів й оцінок.

В. Чапленко

ВТРАТИ І ЗДОБУТКИ ЗАХІДНИХ УКРАЇНЦІВ

(1)
Що втратили західні українці

У своїй статті „Всеукраїнське добро“, надрукованій у „Свободі“ з 14 й 17 липня цього року, я, виправивши „другу помилку“, натякнув на те, що західним українцям, внаслідок національного узагальнення з наддніпрянсько-кубаськими українцями, довелося зрестися багатьох особливостей своєї мови. Особливо ясно це стало після подій 1917-1920 років та українізації на Наддніпрянщині. В ер ходонів (Ворожнечина) й Кубані в 20-их роках. Що саме втратили західні українці у цьому процесі, це визначно показав проф. І. Огієнко, видавши 1934 р. в Львові „Словник слів, у літературній мові не вживаних“, що його тепер перевидано Науково-дослідного товариства української термінології у Нью-Йорку з передміслом проф. П. Ковалев. Тоді, ще 1934 р. І. Огієнко писав у „Передмові“ до свого словника: „За останні 15 літ життя української мови процес її стабілізації пішов дуже далеко. За основу нашої літературної мови остаточно стала мова східноукраїнська, головню — києво-подолянська... І ця східноукраїнська літературна мова по-року стає тепер соборною літературною мовою, цебто мовою всеукраїнською, мовою всіх галузок українського народу, де б він не пробував“. У зв'язку з цією думкою я пригадую те, що мені сказав В. Сімович у Львові за німецької окупації всіх українських земель (1943 р.). Він сказав, що коли його запитав гітлерівський губернатор Галичини Сехтер, якої мови вживають західні українці, то він (Сімович би то) відповів: „Ми вживаємо східноукраїнської мови“. Як відомо, цей видатний західноукраїнський (з походження) мовознавець був палким прихильником нашої всеукраїнської мовної єдності.

Згадав праця І. Огієнка охоплює не тільки „слова“, в літературній мові не вживані, — у ній є ще чимала тосячкова частина, а в цій частині такі розділи, по-імені після короткого історичного огляду розвитку нашої літературної мови: „Фонетика“, „Морфологія“, „Складня“, „Алфавіт“ (з великим списком цих слів, що їх треба, за „Правописним словником“ Г. Голоскевича, писати з алфавітом). Підсумовуючи в історичному огляді наше мовотворення з „СРСР“ за українізаційний період, І. Огієнко напав: „Сьогоднішній стан наддніпрянської літературної мови надзвичайно високий, і треба відверто сказати, що в ділянці мови так просто чужою досягли“ (стор. 127). Отож він з позиції цих досягнень і розглянув у ре-

ліст розділів цієї частини можливі звукові, морфологічні, синтаксичні та правописні порушення цих досягнень, вилучаючи з ужитку західноукраїнські особливості. Так само в словниковій частині він виразно висуває на перше місце нормативну лексику і перестерігає щодо вживання слів лєнормативних, з а хідноукраїнських, які часто — густо походили з москвофільського „язычія“. До речі тут буде сказати, що він, Огієнко, у цьому словнику подав і форму „слівник“ відповідно до польського „словник“ та російського „словар“ і тим підтримав мою ініціативу щодо запровадження П. Ковалеву, зроблену ще в 20-их роках у перекладі брошури „Роз'яснення слів“, виданої у м. Дніпропетровську. Самий факт незалежного виникнення цієї форми в різних кінцях української мовної території промовляє на її користь (І. Огієнко ледве, ледве 1934 р. І. Огієнко писав у „Передмові“ до свого словника: „За останні 15 літ життя української мови процес її стабілізації пішов дуже далеко. За основу нашої літературної мови остаточно стала мова східноукраїнська, головню — києво-подолянська... І ця східноукраїнська літературна мова по-року стає тепер соборною літературною мовою, цебто мовою всеукраїнською, мовою всіх галузок українського народу, де б він не пробував“).

У зв'язку з цією думкою я пригадую те, що мені сказав В. Сімович у Львові за німецької окупації всіх українських земель (1943 р.). Він сказав, що коли його запитав гітлерівський губернатор Галичини Сехтер, якої мови вживають західні українці, то він (Сімович би то) відповів: „Ми вживаємо східноукраїнської мови“. Як відомо, цей видатний західноукраїнський (з походження) мовознавець був палким прихильником нашої всеукраїнської мовної єдності.

Згадав праця І. Огієнка охоплює не тільки „слова“, в літературній мові не вживані, — у ній є ще чимала тосячкова частина, а в цій частині такі розділи, по-імені після короткого історичного огляду розвитку нашої літературної мови: „Фонетика“, „Морфологія“, „Складня“, „Алфавіт“ (з великим списком цих слів, що їх треба, за „Правописним словником“ Г. Голоскевича, писати з алфавітом). Підсумовуючи в історичному огляді наше мовотворення з „СРСР“ за українізаційний період, І. Огієнко напав: „Сьогоднішній стан наддніпрянської літературної мови надзвичайно високий, і треба відверто сказати, що в ділянці мови так просто чужою досягли“ (стор. 127). Отож він з позиції цих досягнень і розглянув у ре-

Валентина Сроменко

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ ХОРУ „ДНІПРО“ В МІННЕСОТІ

Не знаю, чи співають колись що рік бо на Україні в мій час, церкви вже не існували, хіба що як склади до зерна або чогось іншого і похороми відбувалися для відпочинку партійних або інших керівників під оркестру — „Ми жертвою пали в боротьбі революції“, а для звичайних смертних — без нікого і нічого відправляли на цвинтар, хтось тихенько заплаче та й все. На еміграції я не чула і не читала про цю нахилу ні в одному журналі, ні в часописі. Стеценко відтворив в цьому, якщо можна назвати його твором, оте, народне голосіння, плач, туго, широчин ділянозону почуттів і їх контрастність. Слухаючи виконання цієї речі, відчувалися широкі пластичні лінії хорових голосів, які розлогою течією несли натура-

Роман Рахманнін

БАЛЯДА ПРО ХРУЩА НА ВИШНЕВОМУ ЗРУБІ

(2)
У нетрах політики

Як поет, Іван Драч може й не визнається на крутих кривих кремлівських вельмож. Правдоподібно, він не йняв віри китайцям, які голосно говорять, що аладу в СССР захопили „нові червоні парі“ та спільно з капіталістами Заходу снують сітку змови проти „соціалістичного Китаю“.

Можливо, що ці й подібні твердження виглядають йому на витвір „пропагандистської кухні українських буржуазних націоналістів“.

Проти них І. Драч уже гукає з трибуни тієї самої київської ніби-літературної газети. Він зокрема картас „закозавських українських націоналістів“ за т. зв. вислугування п. р. а в л а ч и н а м Вашингтону. Якшвидко, стерлася ця Драчева фраза!.

У світлі офіційного зближення між Москвою і Вашингтоном видно, що ті, кого Драч називав „буржуазними націоналістами“, були мудріші та чесніші за Брежнєва і весь Центральний Комітет КП СССР. Адже, як поселенці в Америці, вони лише виконували свої громадянські обов'язки супроти держави, яку прийняли і як рівноправних громадян. Жили, працювали, збагачувалися, виховували молодше покоління. Одні підтримували політику Уряду, інші критикували її, інші не цікавилися нею. Всі платили податки, брали участь у виборах, а були й такі, що виконували військову службу. Як тут вислугування?.

Але, якщо самозванці керівники міжнародного комунізму в Москві офіційно переходять на позиції реваншистів і капіталістів та роблять все в догоду ідеологічними ворогам, то це вже не лише вислугування, а начебто зрада ідейних позицій своїх системи правління. У СССР навіть безпідставний донос на будь-якого громадянина, що він, мовляв, обмірковує можливість такого „повороту“, вистачав, щоб такого вільнодумця посадити за ґрати на 15 років.

Поет І. Драч має право заблукатися в нетрах політики. Як член партії, що застоює терор супроти власних членів, він має право бути навіть „чесним богузом“ і мовчки спостерігати ухальницькі повороти своїх верховодів.

Але як українська людина і поет-словотворець, І. Драч не сяде фальшивими, стергими фразами прикривати страшний дійсність в Україні.

Адже прославлений ним Л. І. Брежнєв та його „мудрий“ ЦК КП СССР, під контролем шефа КГБ Андропова, загнали в тюрми і концтабори тисячі українців, балтіїв, жидів і навіть ро-

раїнських. Не знаю, чи має хтось оригінал цієї панахиди? Варто було б цю річ записати на платівку, як зразок народного спеціального фольклору.

У другій частині концерту хор виступав в народних строях і публіка насолоджувалася народними, ніколи нестаріючими піснями: — В. Ступницького — „Дрібне дощик“, солю Славоміра Лудева: „Садове яблучко“ — солю Кіри Цареградської: „А. Кос — Анатольського“ — „Незабутній вальс“ — солю Кіри Цареградської, а також в гармонізації А. Авдієвського: „Ой, там за лісочком“ — солю С. Лудів: „Вербова дощечка“ солю Марія Тригиревича, а також під супровід капелі бандуристів О. ДУМ-у „По садочку ходжу“ — солю Михайло Даниленко і Славомір Лудів, С. Людіевича „Варкавля“, гармонізація Ю. Кулика „Калінонька“, в гармонізації на міншаний хор от протодіякон Миколаю Вринем (дирігент хор „Дніпро“) „Ой нахили вон з України“ — солю М. Даниленко, в гармонізації Кіри Цареградської „Пролігав на небі зоряна дорога“; „Ой, ходив чумак“ —

солю С. Лудів, „Бандурист, орле сизий“ — солю М. Даниленко на слова Т. Г. Шевченка (вірш присвячений його приятелю М. Маркевичу) обробка Орлова, а гармонізація на міншаний хор К. Цареградської. Фортеп'яновий супровід вів один з найкращих піаністів, не лише в Міннесоті, Річард Зго-дава. Цю річ на вимогу публіки прийшлося солістові і хором виконувати двічі.

Присутні на концерті — прихильники хору „Дніпро“, любителі української музики, нагороджували кожний виступ хор бурхливими оплесками, але на жаль, молоді організації не подбали про організоване втручання на такий концерт самий, та щоб ще й принести американську молодь із собою. В залі були знавці — музиканти критики (американці), вони високо оцінили виступ хору „Дніпро“, підкреслюючи специфічну тематику й мелодію українських пісень.

Концерт пройшов більш успішно. Хор виявився дуже добре з наміреною, хоча досить великою, але цікавою програмою, але я зупинюся на солістах хору. Цього разу в концерті не при-

Володимир Мандиць

СПРАВА НАШОГО МАЙБУТНЬОГО

Нарід, який не думав про свою майбутність і живе тільки сьогоднішнім днем сам видає на себе вирок смерті. Якщо ми хочемо жити, розвиватися і дочекати кращих часів, мусимо про це подбати самі, а не чекати на якісь сприятливі умовини, які допоможе інших.

У нас щораз частіше чується і читастесь договірку що наша майбутність буде такою, якою будуть наші діти, а діти будуть такими, якими їх виховасмо. Це беззастережна правда.

Як ми самі не доложимо власних рук, щоб виховання наших дітей було настільки правильне та стійке, щоб це виховання передавалось з часом майбутнім поколінням, то шкода усіх наших заходів. Нічого не принесе нам міжпартійна грізня та всякі заходи, якими сьогодні так дуже захоплюються деякі наші люди.

Часто читасмо нарікання в пресі, що наша молоддь щораз більше послугується чужою мовою, що цю чужу мову ставлять на першому місці, що вона, за дуже нечисленними винятками, не цікавиться рідними справами, не читає рідної книжки, не бере участі в українському суспільному житті та в більшості одружується з не-українцями і тим самим відходить від рідного пня.

Очевидно, того не можемо заперечити, бо немає до цього підстав. Але, на жаль, не бачимо, щоб хтось з тих чинників, що їх поставлено у провіді нашої спільноти, тим справами дуже цікавився та шукав причин і засобів протидії.

А причин є чимало. Перш за все — дуже середовище, чужа школа, замала свідомість деяких батьків та великий брак чогось, щоб протидіяло та нівелювало ці небажані впливи.

Ще протидіяння повинен би дати в першу чергу батьківський дім, рідна школа, рідна церква та молоді організації.

Коли докладніше приглянутись до цієї справи, бачимо, що й більшість батьків, що мають малих дітей, справу краще розглянуть, зрозуміти та внести потрібні ухвали і пильнувати на відповідні чинники, щоб вони піднялись цієї в а ж л і в о ї справи. Нам бо треба діл, а не самих слів.

Тому звертаюсь цією дорогою до всіх, що братимуть участь в СКВУ, а головню в тих комісіях, що будуть радати про виховні справи, щоб взяли цю справу до уваги, бо допомога батькам та виховникам у їх праці кінцева.

Зорганізувавши і видавши виховного журналу та його кольтортаж до рук потребуючих батьків може і повинен допомогти задержати ще на довгі літа нашу ідентичність та захоронити від денационалізації наших дітей.

Трагедія хруща
Можна б виправданно тут застосувати відому оцінку суспільства царської імперії: „Зверху до низу — всі раби!“

Але навіть фраза, за якою (Закінчення на стор 3-15)

Мала участь Оксана Бринь, але хор придбав нову солістку Марію Гриневич, яка виконувала солю у „Вербовій дощечці“ — Авдієвського. Ця річ написана в стилі народного співу і виконання не є таким простим, треба уміння витримати характер пісні, чого й досягла солістка.

Кіра Цареградська не нова солістка хору „Дніпро“, вона не лише солістка, вона й піаністка і як бачили поперед гармонізує (або простіше — добрав супровідні тони до основної мелодії) для дуетів, тріо, квартетів і хору, а це не зовсім знахідка для наших співаків і хористів). Пані Кіра з роду Стеценків. Кирило Григорович Стеценко є її рідний дядько. У батька Петра Григоровича Стеценка головню і улюбленню проковсують диригування хором. Був диригентом народного (не платного) хору Софійського собору в Києві після відходження Української Автокефальної Православної Церкви. Як завідувачий педагогічною частиною музичного технікуму в Херсоні, а пізніше в Кам'янці-Подільському викладав теорію музики, був диригентом сільського хору і керував ансам-

блем народних інструментів (духової й симфонічної оркестри), Пані Кіра виросла в музичному оточенні, а до того і Бог дав їй талант.

Славомір Лудів, приймає активну участь в житті української громади. Своєю співом він прикрашає програми пластунів, танцювальних гуртків і хорів. Має гарний голос, і коли б над ним попрацювати, вийшов би в число українських зірок.

Михайло Даниленко, також не новий соліст. Співовав присвятив багато часу. Його чудовий баритон має оксамитове забарвлення. Легко переходить від фортиссімо до піаніссімо. У своїх сольових виступах не лише з хором, блискуче посідає голосову динамічність і потужність з грайливою танцювальною легкістю. Колоритність його голосу передає ніжні почуття. Виростає пан Михайло на наших очах і всі радять, що маємо нову зірку, але М. Даниленко мусів працювати інженером електрики в „Юніаку“, а спів залишився, як „габ“, А шкода, це — наше повнозвуччя. Це наші — „Саша зліла“. Вони могли б бути амбасадорами українського хору і керували ансам-

(Закінчення на стор 3-15)

Д-р Михайло Данилюк

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

ЛІКАРСЬКИЙ ДОВІДНИК

Вступне слово

I. Щоденне життя:

Родина і дім. Праця. Відпочинок. Медична опіка.

II. Здоров'я і харчування:

Загальні відомості. Людська вага. Харчі в калоріях. Вітаміни і мінерали.

III. Отруйні речовини:

Отруєння харчами. Отруєння хімікатами. Отруєння медикаментами.

IV. Алергія:

Загальні відомості. Медикаменти. Косметика. Хімікати. Тварини. Алергія до харчів. Сіна гарячка. Бронхіальна астма.

V. Про пістряк

VI. Інфекційні хвороби:

Загальні відомості. Дитячі недуги: кір, вітряна віспа, коклюш, дифтерія, шкарлатина. Ревматична гарячка. Септичні інфекції. Інфекційний гепатит. Інфілюоз. Інфекційна мононуклеоза. Туберкульоз. Дизентерія. Малярія. Правець. Поліомієліт. Грибкові інфекції. Таблиця імунізації.

VII. Хвороби крові:

Загальні відомості. Анемія: анемія внаслідок утрати крові, анемія внаслідок зниження крові, анемія внаслідок поганого засвоєння речовин. Лейкемія. Важливі симптоми.

VIII. Хвороби серця і судин:

Загальні відомості. Вроджені вади серця. Ангін пекторіс (стенокардія). Серцевий удар (інфаркт). Серцевий набряк (набути вади серця). Гіпертонія. Артеріо-і атеросклероз. Бюржерова хвороба. Жиліа. Антикоагулянти. Важливі симптоми.

IX. Хвороби органів дихання:

Загальні відомості. Звичайна застуда. Запалення гланд (мигдалитис). Запалення гортані. Бронхіт. Запалення легень. Емфізема. Бронхіальна астма. Пістряк легень. Важливі симптоми.

X. Хвороби органів травлення:

Загальні відомості. Пухлини (новотвори). Хвороби стравоходу. Прорив у діафрагму. Гастрит. Виразка шлунка і дванадцятипалої кишки. Шлунково-кишкові розлади. Хронічні ентерити. Апендицит. "Нестримність". Запалення грубої (товстої) кишки. Кров із прямої кишки. Дивертикулярна кишка. Кишкові затвердіння. Хвороби печінки. Жовче каміни. Хвороби підшлункової залози. Дісти: шлункова діста, печінкова діста. Важливі симптоми.

XI. Хвороби сечових органів:

Загальні відомості. Пістряк нирки. Інфекції нирок. Запалення сечового міхура. Папіломи сечового міхура. Прорив (обсунення) сечового міхура. Ниркове каміни. Хвороби простати (передміхурової залози). Важливі симптоми.

XII. Хвороби залоз внутрішньої секреції:

Загальні відомості. Дибет (цукриця). Недуги щитовидної залози. Клімактеричні недомогання.

XIII. Хвороби нервової системи:

Загальні відомості. Болі голови. Мігрень. Запаморочення. Епілепсія. Сонливий удар. Удар мозку. Невралгія. Психопатологічні розлади. Дешо про психічні розлади. Органічні синдроми мозку. Психічні синдроми мозку. Психози. Неврози. Розлад особистості.

XIV. Делкі хвороби органів чуття:

Загальні відомості. Хвороби ока. Хвороби вуха.

XV. Хвороби кістяка, м'язів і споріднених тканин:

Ревматичні хвороби: ревматичний артрит, дегенеративний артрит, подагра, запалення м'язів і споріднених тканин, бурсит, лікування ревматичних нудуг. Недуги долішньої частини хребта. Ушкодження кісток і суглобів. Гернії.

XVI. Хвороби шкіри і зовнішніх залоз:

Шкірні висипки та екземи. Новотвори шкіри. Попарення шкіри. Пістряк молочної залози.

XVII. Домашня аптечка

Англо-український медичний словник

Ціна 10.00 дол. з пересилкою

Добрий папір — тверда обкладинка.

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) слати:

SVOBODA

81-83 GRAND STREET
JERSEY CITY, N.J. 07303

Ювілей о. Павла Теодоровича

Трої, Н. П. — 3 приведу ювілею 50-річчя священства о. Павла Теодоровича, кол. старшини УСС, пароха в Трої, 17-го червня відправили в місцевій церкві Покрови Богородиці благодарствений молебень о. крил. В. Андрушків, о. М. Каволя і о. Т. Гумницький. На почасному місці засів Ісуповидник Віри, св. п. Преосв. Василь Величковський, Лудський Єпископ. Привагдну проповідь про гідність і роллю священного зв'язку виголосив о. крил. В. Андрушків. Описав в ресторані Маріо, відбувся бенкет при участі біля 300 осіб: св. п. Владика, 18 священників, багато членів родини, парафіян з Трої, Ватераліту і сусідніх місцевостей, представників наших товариств і організацій.

Бенкет започатковано спільною молитвою „Отче наш“. Головою Ювілейного комітету, Р. Гарасим'як, привітав св. п. Владика, о. Ювілята і гостей та передав провід бенкету о. Б. Смиків, що прочитав численні привітання, які прислали: о. митр. Д. Шевчук, канцлер Митрополіти Консисторії у Вінніпегу, о. митр. Р. Добрянський, о. Ст. Тарнавецький, о. В. Войсак (з Карпат. України), о. І. Баца, о. Л. Адам'як, о. В. Остап, о. Соневицька, голова Комітету Чортківської Округи, д-р Я. Падюх від УНС. Пізніше привітали: Віпресв. Архiepіскоп Гавриїл Букатко з Югославії, о. І. Гаврилюк з Монреалю, сотник І. Поритко, голова Братства УСС. Насіпили привітати від родини, від одного священника — усеуса з України. Особисто вітали о. Ювілята: п. Р. Гарасим'як від мужів довір'я й парафіян Трої, що передав дарунок, пам'ятковий ручний хрест, представник парафії св. о. Миколая у Ватераліті, Аліса Зендрон від сестричтва у Ватераліті, що передала дарунок, В. Коцур від парафії у Трої, що передав дарунок, о. І. Куліш, парох української православної парафії св. о. Миколая у Трої, що передав дарунок, о. д-р Б. Волошин, В. Колодій від УНСОУ, що передав дарунок, В. Боднар від місцевого Відділу УККА. Голова Саїтової Управи Т-ва українських священників ім. св. апостола Андрія, о. крил. В. Андрушків привітав Ісуповидника Віри, св. п. Владика Василя, та о. Ювілята в теплих словах, з вірою в нашу остаточну перемогу. Відома оперна співачка, Галина Андреевська, проспівала українські пісні і під неможливою оплески — кілька надатків. Зворушили промову виголовив о. В. Смик з Ютики. Він сказав м. ін.: „Владика мочазної Церкви в Україні, преосв. Василь Величковський, привіс нам подих рідної землі. Творець наділив нас чеснотами віри, надії й любови. Одним з таких, що визнається цими чеснотами та підніс їх до героїства — це наш Достойний Гість, Владика Василь. Наш наряд і наша Церква живе на рідних землях, не зважаючи на всі переслідування. Владика і священники працювали в підземеллях, як перші християни. Наш Владика виховав нові кадри священників, що продовжують його працю в Україні. Мої слова заслаби, щоб представити героїство й мучеництво нашої Церкви, наших священників та вірних в Україні. Нехай промовить до нас своїми поезіями молодий поет, Ігор Калинець, що карастається в тюрмі за свої потрапляючи совістю поезії“.

Пані Володимира Смик, дружина о. Богдана Смика по-мистецьки прочитала незрівняні поезії Ігору Калинці: „Тренос“, „Розп'ята церква“ й „Золотий ключ“.

Зібрані разом з поетом глибоко переживали трагедію руйнування наших церков. Дали о. В. Смик словослів надію, що Українська Церква живе й житиме вічно так, як і віруючий, нескорений український наряд!

Із великою увагою вислухали зібрані незабутні слова св. п. Владика. Зворушенням голосом він сказав: „Достойна Родина. Отці Духовні. Гості й Парохіяни в Трої! Я довгий час мав бажання відвідати Вас на ювілею отця Павла і зустрітись з нашими українцями з Трої та зі сусідніми парафій. Після стільки літ, перебутих у тюрмах і на засланніях, як мило бути разом з українськими людьми на волі, яка радість молитися вільно в українській церкві, де ніхто не засилас до таворів і тюрм за молитву в українській церкві, за українську мову. Тюрми й тавори знищили мого здоров'я і мою силу, але така моя доля. Господь Бог поклав хрест на мої плечі. З Ювілем 50-річчя священства отця Павла бажано йому божої благодаті на дальшу працю у Христовій Церкві. Нехай Пречиста Діва Марія опікується ним і його родиною, щоб він ще довгі літа міг працювати для Божої слави, для Української Церкви і для українського народу! Слава Ісусу Хресту!“

Вкінці о. Ювілята (вуйко св. п. Владика) в сердечних словах подякував св. п. Владика, священникам, родині, Ювілейному комітету, оперній співачці Г. Андреевській, що звеличали його ювілей. Молитвою „Достойно“ закінчив о. прел. К. Прийма бенкет.

Ювілят о. Павло Теодорович з родиною є членом 191-го Відділу УНСОУ у Трої.

Тернистий шлях священства о. П. Теодоровича в Боснії, Галичині та в Америці — вірна відбитка історії нашої Церкви й нашого священства. Цей довгий шлях героїчної посвяти, невсипучої праці для добра рідного народу, сучасного мучеництва на рідних землях, важких умов праці на чужині — очікує все це на свого сучасного історика, що зібрав би лямбайбільше матеріалів від живих ще свідків, очевидців і сучасників, та видав їх у серії літописів і споминів наших священників.

І. Дурбак.

ТІЛЬКИ ВІДКЛАДАННЯ СМІ ДОБРИЙ, КАЗЕ УКРАЇНСЬКА ПРИПОВІДКА. НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ ЖИТТЄВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СВОГО І СВОЇХ РІДНИХ НА ДРУГІЙ РІК. ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ РАЗОМ ІЗ НИМИ ШЕ В ЦЬМ РОЦІ, ОЧЕВИДНО, В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!

Повість

504 сторінок — 27 розділів — коментарі з яких становить окрему цілість.

Передмова Юрія Климового.

Обкладинка та 28 ілюстрацій І. Спострації Едварда Козака — Ека.

Ціна: \$8.00. Пересилка: 21¢ від примірника. Замовляючи зі статтю Нью Джерсі додатково платять 6% ставового податку. Книжку вислано по одержанню повної належної суми. Належність слати чеками або поштовыми переказами:

SVOBODA, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303.

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в днік від 30 липня до 5 серпня „Свобода“ НЕ БУДЕ ПОЯВЛЯТИСЯ — проситися всіх, хто мав би на цей час якісь оголошення, надіслати їх до публікації перед тією одностижневою перервою.

У НАШІ КНИГАРНІ МОЖНА НАБУТИ:

Валентин Сімянцев:

Студентські Часи \$3.00

Спогади Богданівця \$1.00

SVOBODA

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07303

КОРОТКІ ВІСТКИ

Тижень після ліквідації „ЗАМОРОЖЕННЯ“ ЦІН і проголошення „4-ої фази“ економічної програми президента Ніксона, ціни на харчові продукти дуже зросли. Наприклад, тузів, яєць, який минулого тижня коштував від 73 до 83 центів, цього тижня вже коштує 89 до 92 центів. Дуже зросли ціни також на масло, сир і свинину. Сподіваються, що в наступному тижні ціни на харчові продукти зростуть ще більше, бо по крамницях не стане запасів, які були закуплені ще під час „замороження“ цін.

ГОРДОН К. СТРАХАН, колишній заступник Президента Ніксона, який був членом комісії, що 3 дні після арешту вломників до головної квартири Демократичного Крайового Комітету, він, Страхан, знищив деякі документи, які могли показати, що Галдеман в загальному знав про широкі сітку політичного шпигунства проти демократів, організовану Гордоном Лідді. Страхан сказав, що знищив ці документи, бо Галдеман дав йому до розуміння, що документи мають бути знищені. Але Страхан не міг довести, що Галдеман знав, що широкі пляни політичного шпигунства включають інсталяцію підслухових апаратів у Демократичній квартирі. Страхан також сказав, що не має доказів, що президент Ніксон знав про ці пляни.

СЕНАТОР ГІРАМ Л. ФОНГ ІЗ ГАВАІВ вніс проєкт на Додаток до Конституції, за яким всі громадяни ЗСА могли б бути вибраними на пост президента, а не тільки тут народжені. Сен. Фонт заявив, що за теперішнім законом, натуралізовані американські громадяни справді мають статус другорядних громадян, бо не можуть бути ні президентом, ні віцепрезидентом. На думку сен. Фонта, це не тільки заперечує принципи рівноправності, а також позбавляє країну послуг багатьох здібних людей.

НА ПОРЯДКУ РОЗМОВ між президентом Ніксоном та японським прем'єром Танакою буде питання налагодження пильової співпраці між Японією, ЗСА та Західною Європою. Прем'єр Танака висловився за підтримку проєкту нової Атлантичної хартії, з яким виступили американський Уряд.

ЛІВІСЬКИЙ ЛІДЕР ЕЛЬ-КВАДДАФІ відіграв свою резигнацію. Одночасно він заявив, що остаточно на своєму становищі голови лівійської держави до часу об'єднання Лівії з Єгиптом в одну державу. Як відомо, ель-Кваддафі заявив був про свою резигнацію, щоб в той спосіб приспівити об'єднання Лівії з Єгиптом. Він також заявив за „культурну революцію“ в Єгипті, щоб в той спосіб „духовно переродити“ єгиптян і приготувати їх до ефективної боротьби з Ізраїлем.

ДО ТАЙВАНУ ПРИБІВ СЕКРЕТАР ТОРТІВЛІ ЗСА Фредерик В. Дент, щоб формально відкрити американський торговельний центр у Тайбею. Згідно з заявою секретаря Дента, цей торговельний центр відігравалося швидко зростаючі економічні зв'язки між Тайваном та ЗСА. Для китайських націоналістів залишається, проте, без відповіді питання, яке значення матиме такий центр для політичних взаємин між ЗСА і Тайваном, враховуючи все кращі зв'язки між комуністичним Китаєм і ЗСА. Тайван експортує до ЗСА текстильні вироби, електронічні продукти, консервовані овочі та горюдину, а купує індустриальний виряд та такі сільськогосподарські продукти, як пшениця і соя.

МИКОЛА ПОНЕДІЛОК
РЯТУЙТЕ МОЮ ДУШУ
Повість

504 сторінок — 27 розділів — коментарі з яких становить окрему цілість.

Передмова Юрія Климового.

Обкладинка та 28 ілюстрацій І. Спострації Едварда Козака — Ека.

Ціна: \$8.00. Пересилка: 21¢ від примірника. Замовляючи зі статтю Нью Джерсі додатково платять 6% ставового податку. Книжку вислано по одержанню повної належної суми. Належність слати чеками або поштовыми переказами:

SVOBODA, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303.

Телеф.: (201) 872-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПІЛИП ЧУН

ПЕРШІ УКРАЇНСЬКІ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВОІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. ВАВНД БРУК, НЬЮ ДЖЕРСІ.

GRANITE — MARBLE — BRONZE

ТАРЗАН, Ч. 6969. Тарзан віднає свою колишню силу

PROS HAVE PASSED... WHEN HUNGER COMES TARRAN HUNTS HIS FOOD LIKE FEW HUMANS... BUT HE ALSO EXPERIENCES A DEEP SELF-SATISFACTION LIKE FEW HUMANS.

THE APE-MAN FEELS HIMSELF RELATLESSLY. HE CAN FEEL HIMSELF DRAWING NEARER TO THE PHYSICAL FEELING ENJOYED BEFORE HIS LEGS WERE PARALYZED.

Проходили дні. Коли він відчував голод, то Тарзан відчував таке глибоке самолюбство за своїми харчами, полює за своїми харчами способом, яким мало хто з людей полює, але він також відчував таке глибоке самолюбство, що його відчував дуже мало людей...

Мавполювік тренується наполегливо... Він відчуває, що його тіло знову доходить до такого фізичного стану, в якому було перед паралічем його тіла.

Різне

Українське Висхідне Біро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСЛІДАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до одягу, посуду, меблів, побутових предметів, ліків, косметики, авто, мотоциклів, холоильників, телевізорів. Ураховуємо години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 веч., в суботу 8:30-5:00. В неділю від 12:00 до 2-го вересня 1973 року — закріплено.

RETIRED COUPLE
We will provide a home and expenses in exchange for services as a caretaker at a year 'round boys' camp in the Lake Hopatcong area. Call Boys' Club of Chilton 201-778-2697 for interview.

REAL ESTATE

GLEN SPEY AREA
COUNTRY & LAKE PROPERTIES
Call: Gibson McLeod
DAVIS R. CHANT REALTORS
Eldred, N.Y. (914) 854-4420

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до **УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO.**
88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-8400

Мешкання

ДО ВІНАЙМУ
МЕШКАННЯ
4 1/2 КІМНАТИ
близько сабвею, торговельного центру та в центрі околиці
Woodhaven-Queens, N.Y.
TEL.: (212) 294-2290

Business Opportunity

DEPARTMENT STORE
Located on beautiful Monterey Peninsula, Calif. Gross over \$2.5 million. Owner retiring but will assist in orderly takeover. Full management staff will remain. Eleven separate departments—five owner controlled, six concessions. Excellent net; 50,000 sq. ft. under roof. Real estate may be purchased or leased—\$250,000 plus inventory will handle. For further information call (408) 624-5008. Box 5836, Carmel, Calif. 93921.
GRUBBS & ELLIS REALTORS

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Завантаження
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10003
Tel.: GR 5-1451
СОПІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронним в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE

3862 Boston Rd.
NEW YORK, N.Y. 10018
Tel.: 863-2478

Директор ПОХОРОН СЕНКОВСЬКИЙ

Засідує адміністративні похорони в каліфорнії, пролонгових в кожній районі міста. Похорони на мінімальних цінах.